

Ишчекивах, залуду, скоро две недеље да се неко, у име службеног Београда, огласи гледе покушаја велепосланика Дитмана да, у свечарском штимунгу немачког велепосланства, у присуству одабраних Србаља, са све Врховником као најдражим гостом, преко тврдње да се "Србија и Немачка заједно суочавају са тешким поглављима историје и прошлости", српском народу ували "штафету геноцидности".

Ћутање је исто што и одобравање, из чега закључујем да су овдашњи зателебесани фанови Ангеле Меркел клекнули и, у име убрзања евроинтеграција, прихватили и ту нечасну "титулу кошампиона злочина у савременој историји" (да нам наши "протестантски узор" убудуће не буду сами) од великог немачког народа, а тиме и колективну кривицу на све нас.

А због чега народ ћути, питао би сада Милош Обреновић...

Можда зато што не може да дође до речи од ових логореичара, рачунајући и самог Врховника који је, опет, ничим изазван, масно слагао (ваљда га тако совјетовало...) да се "у Србији земљи да преврне" води неки "унутрашњи дијалог" и како ће, већ у марту, он и његови бити "храбри да крену одважно (ја био уверен да су "храбар" и "одважан" синоними...) с неким предлогом за Косово, а то ће бити решење које захтева болне компромисе за обе стране и које ће бити нападнуто са свих страна"!

